

«ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΑΝΤΙΛΑΛΟΙ»

Εβδομαδιαία έκδοση του Ιερού Ναού
Αγίων Αποστόλων Πέτρου & Παύλου Πεύκης
Τηλ. 2108027738, E-mail: agioi.apostoloi@gmail.com
www.agioiapistoloi.gr

ΚΥΡΙΑΚΗ 28 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2024.

«ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ»

*«Ἡ εἰς Ἱερουσαλήμ εἰσοδος τοῦ Κυρίου μῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ»*

*Των εν Κυζίκω εννέα μαρτύρων,
Μέμονος οσίου.*

έτος 17^ο Τεύχος 717

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΒΑΙΩΝ

Ευαγγελική περικοπή (Ιωάν.12,1-18) - Υπό Δημητρίου Φαραστέλη-θεολόγου

«Ωσαννά ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου, βασιλεύς του Ισραήλ» (Ιωάν.12,13).

Την Κυριακή των Βαΐων οι πιστοί υποδεχόμαστε τον Αρχηγό, το Βασιλιά μας. Στην Ευαγγελική περικοπή ακούγεται η θριαμβευτική ιαχή: «Έρχεται! Έρχεται! Έρχεται!». Ποιος ο βασιλιάς! Όχι ο βασιλιάς ενός μικρού κράτους, αλλ' ο Βασιλιάς όλου του κόσμου. Στην Ευαγγελική περικοπή ζωγραφίζεται ο αληθινός ηγέτης. Ας στρέψουμε την

προσοχή μας στις αλληπάλληλες εκδηλώσεις. **Τι ζητούν οι άνθρωποι από έναν ηγέτη;** Εκείνο που έκανε ο Χριστός λίγο πριν το δικό Του θάνατο. Έκανε μια ανάσταση, την ανάσταση του Λαζάρου. Ήλθε ο Χριστός στη Βηθανία: **«όπου ήν Λάζαρος ο τεθνηκώς, όν ήγειρεν εκ νεκρών»** (Ιωάν.12,1). Ανάσταση πριν από την Ανάσταση. Πτώμα ο Λάζαρος, είχε αρχίσει να σαπίζει. Χρειάστηκε δυναμική επέμβαση του Χριστού: **«Λάζαρε δεύρο έξω»** (Ιωάν.11,43). Ο τόπος μας έχει γεμίσει πτώματα, πεθαμένες ψυχές, γιατί τους σκότωσαν τα ιδανικά. Νιάτα νεκρωμένα από τις διάφορες εξαρτήσεις. Την ανάσταση σ' αυτόν τον τόπο, που λέγεται Ελλάδα μόνο ηγέτες, που πιστεύουν στην ανάσταση μπορούν να την

κάνουν. Να γιατί ο Χριστός είναι ασυναγώνιστος Αρχηγός. Είναι η αυτοδυναμία της ανάστασης.

Τι ζητούν οι άνθρωποι από ένα ηγέτη; Να καθαρίσει τη βρωμιά της σύγχρονης κοινωνίας. Να κάνει την κοινωνία σαν το σπίτι του Λαζάρου. Τι έκανε η αδελφή του Λαζάρου; Αγόρασε πανάκριβο άρωμα και άλειψε τα πόδια του Χριστού. Μοσχοβόλησε όλο το σπίτι. Όλοι έχουμε ρύπους, όχι μόνο στο περιβάλλον μας, αλλά και μέσα μας. Εύκολα επισημαίνουμε τις ρυπογόνες ουσίες στη φύση. Αλλά κάποια ρυπογόνο ουσία την αφήνουμε ανέγγιχτη και είναι η χειρότερη. Είναι ο ρύπος, η βρωμιά της αμαρτίας. Μόνο ένας απόλυτα καθαρός από το ρύπο της αμαρτίας μπορεί να καθαρίσει αυτούς τους ρύπους, κι αυτός δεν είναι άλλος από τον Κύριο Ιησού Χριστό. Από την ανυπόφορη δυσσομία της διαφθοράς μόνο αποσμητικό υπάρχει για να μάς απαλλάξει. Η παρουσία του Χριστού.

Τι ζητούν οι άνθρωποι από έναν σωστό ηγέτη; Να ενδιαφερθεί για τις φτωχικές κοινωνικές τάξεις. Φανταστείτε έναν κλέφτη να μιλάει περί ελεημοσύνης! Αυτό βλέπουμε στην Ευαγγελική περικοπή. Κλέφτης ο Ιούδας. Τι υποκρισία! **« δε θα ήταν, λέγει, καλύτερο να πουλήσουμε το μύρο της Μάρθας και να δίνουμε τα λεφτά στους φτωχούς!»**. Ο κλέφτης μιλάει για τους φτωχούς. Έκλεβε τα ξένα, θα έδινε τα δικά του; Ο Ευαγγελιστής σχολιάζει τα λόγια του Ιούδα: **«Είπε δε τούτο ουχ ότι περί των πτωχών έμελλεν, αλλ' ότι κλέπτης ήν»** (Ιωάν.12,8). Το πρόβλημα δεν το λύνει ο κλέφτης, αλλά ο ελεήμονας Χριστός, που είναι η αυτοδυναμία του ελέους.

Τι ζητούν οι άνθρωποι από έναν σωστό ηγέτη; Ζητούν έργα και όχι μόνο λόγια. Ζητάμε έργα ζωντανά. Γιατί τόσο πλήθος ακολούθησε το Χριστό κατά τη βαϊοφόρο ημέρα; Γιατί τόσο πλήθος κοντά Του; Γιατί άκουσε το ζωντανό λόγο, αλλά κυρίως διότι είδαν το ζωντανό Του έργο, την ανάσταση του Λαζάρου. **« Έγινε ουν όχλος πολύς εκ των Ιουδαίων, ότι εκεί έστι, και ήλθον ου δια τον Ιησούν μόνον, αλλ' ίνα και τον Λάζαρον ίδωσιν, όν ήγειρε εκ νεκρών»** (Ιωάν.6,9). Το Χριστό ψηφίζουν οι αιώνες για το έργο Του, για τα θαύματά Του. Αληθινός ηγέτης είναι εκείνος, που παρουσιάζει θαυμαστά ανθρώπινα έργα. Κι αυτά γίνονται μόνο με τη βοήθεια του Χριστού, που είναι η αυτοδυναμία των θαυμάτων.

Τι ζητούν οι άνθρωποι από έναν σωστό ηγέτη; Να έχει κοντά του το λαό, να είναι λαοφιλής. Να τον αγαπάει ο λαός. Ο λαός τρέχει πίσω από τους πολιτικούς ηγέτες, όχι πάντοτε αυθόρμητα. Στην Ευαγγελική περικοπή βλέπουμε

λαϊκή συγκέντρωση: «Την επαύριον όχλος πολός ο ελθών εις την εορτήν...εξήλθον εις απάντησιν αυτώ» (Ιωάν.12,13). Τι κρατούσε εκείνος ο λαός; Όχι βέβαια πλαστικές σημαιούλες, αλλά τα Βάια των φοινίκων. Και τα Βάια των φοινίκων είναι κατά τους πατέρες, οι αρετές, οι καλές πράξεις. Και τί τραγουδούσε ο λαός εκείνος, το : «Ωσαννά, ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου» (Ιωάν.12,13). Σαν να σκεπάζεται σήμερα το τραγούδι του λαού για το Χριστό. Κάπου-κάπου τα « Ωσαννά» τα λένε και για τα πολιτικά τους ινδάλματα. Ας μη λησμονούν οι άρχοντες του κόσμου τούτου, ότι μετά το «Ωσαννά» θα ακουσθεί και το «Άρον, άρον, σταύρωσον αυτόν» (Ματθ.27,15). Ο λαός, ο χωρίς Θεό λαός, όταν διαπιστώσει, ότι δεν ικανοποιούνται τα κέφια του, είναι έτοιμος να σταυρώσει και τον πιο άξιο ηγέτη. Ο ίδιος σε ανεβάζει στο θρόνο, ο ίδιος σε ανεβάζει και στο ικρίωμα. Γι' αυτό ο αληθινός ηγέτης είναι λαοφιλής και ποτέ φιλόλαος. Είναι φιλόθεος, όχι φιλόλαος. Δεν κάνει ό,τι θέλει ο λαός, αλλ' ό,τι θέλει ο Θεός για το λαό.

Τι ζητούν οι άνθρωποι από έναν σωστό ηγέτη; Να είναι πρότυπο λιτότητας και απλότητας. Φανταστείτε, αγαπητοί μου, αν οι ηγέτες που ζητούν λιτότητα από το λαό, την εφάρμοζαν πρώτα στον εαυτό τους! Πόσο το σύνθημά τους θα εύρισκε ανταπόκριση. Αυτό έκανε ο δικός μας αρχηγός, ο Χριστός. Δεν υπήρχαν χρυσοποίκιλτα αμάξια να χρησιμοποιήσει για την είσοδό Του στα Ιεροσόλυμα; Και βέβαια υπήρχαν. Κι όμως ο Κύριος χρησιμοποίησε το ταπεινό γαϊδουράκι. Ποιος; Εκείνος που έχει το θρόνο Του στον ουρανό.

Πάνω σ' ένα γαϊδουράκι έρχεται, Αυτός που ισχυρίζεται ότι είναι βασιλιάς, και αλίμονο στον άνθρωπο που δε βλέπει πού βασιλεύει ο Χριστός και περιμένει εξωτερική ισχύ και δύναμη.

Πάνω σ' ένα γαϊδουράκι έρχεται, Αυτός που δέχεται τα εγκώμια και τις επευφημίες των παιδιών και των απλών ανθρώπων, και αλίμονο σε όποιο δεν αντιλαμβάνεται ότι ο Θεός ενεργεί πάντα με καλοσύνη και φωτίζει με επιχειρήματα τη διάνοια αυτών που αναζητούν την πίστη και με τη Χάρη Του, την καρδιά τους.

Πάνω σ' ένα γαϊδουράκι έρχεται, Αυτός που δε χρειάζεται και δεν έχει ανάγκη το κοινωνικό κύρος και την πολιτική ισχύ και αλίμονο στον άνθρωπο που δεν μπορεί να ξεχωρίσει το αξίωμα από την αξία και προτιμάει το πρώτο

Πάνω σ' ένα γαϊδουράκι έρχεται, Αυτός που δεν ξιπάζεται και αλίμονο σε μάς που είμαστε κούφιοι άνθρωποι. Και στην ερώτηση, που επαναλαμβάνω, αδελφοί μου, ποιος είναι Αυτός; Που μάς κάνει όχι κάποιος περίεργος κάτοικος

της Ιερουσαλήμ, αλλά ο εαυτός μας, πρέπει οπωσδήποτε να απαντήσουμε. Εμάς για μάς. Πρέπει να πάψουμε να είμαστε κούφιοι άνθρωποι. Η σοφία του Θεού, που είναι ο Χριστός να εισέλθει, όπως τότε στα Ιεροσόλυμα, έτσι και τώρα στην καρδιά μας κι εμείς να Του φωνάξουμε: **«ευλογημένος ο ερχόμενος»**, ευλογημένος ο ερχόμενος Θεός, που έλαβε σάρκα κι οστά κι έγινε μικρό παιδί, έπαιξε με τη σκόνη του δρόμου και δε φοβάται μέχρι και σήμερα να λερωθεί παίρνοντάς μας αγκαλιά. Αυτή τη θεϊκή αγκαλιά θα γιορτάζουμε την εβδομάδα των Παθών, που αρχίζει αύριο. Ας έχουμε σύνεση να της παραδοθούμε και να την απολαύσουμε. **Πάνω σ' ένα γαϊδουράκι**, λοιπόν, κι όχι σε καμιά Φεράρι της εποχής εκείνης. Ποιος Εκείνος που έχει το θρόνο Του στον ουρανό και βασιλεύει σε όλη την κτίση. Εκείνος «ο εποχούμενος επί των χειρουβίμ». Και βλέπεις τον άλλον, που μόλις απόκτησε την πολυθρόνα της εξουσίας, χρησιμοποιεί το ακριβότερο αυτοκίνητο να κινείται, με όλη τη χλιδή και την πολυτέλεια. Ένας ηγέτης, που θα ξεφύγει από τη χλιδή και θα ζει απλά, που θα κινείται απλά, που θα είναι πρότυπο λιτότητας για το λαό. Κάτι τέτοιο όμως προϋποθέτει άνοδο του πνευματικού επιπέδου. Ο Χριστός, ο Θεός Λόγος, ανέβηκε πάνω στο άλογο γαϊδουράκι για να λυτρώσει εμάς από την αλογία των παθών. Για να μάς πάρει από το παράλογο και να μάς οδηγήσει στη λογική. Σήμερα δυστυχώς ζούμε στο χώρο του παραλόγου. Πώς θα μπορέσουμε να φτάσουμε από τον παραλογισμό στη λογική και τη σωφροσύνη; Μόνο αν ο καθένας μας γίνει ταπεινό ονάριο του Ιησού. Φανταστείτε ηγέτη σημερινό να αλλάζει οχήματα προς το κατώτερο, το φτηνιάρικο! Δε γίνεται ποτέ αυτό. Ένας το κάνει αυτό και παίρνει κάθε φορά και χειρότερο όχημα από το γαϊδουράκι. Άλλαζε κι ο Χριστός όχημα, αλλά πάντα προς το χειρότερο, το ταπεινότερο. Τον είδαμε στην αγκαλιά της Παναγίας στη σπηλιά της Βηθλεέμ. Τον βλέπουμε και την Κυριακή των Βαΐων εποχούμενο πάνω στο γαϊδουράκι. Σε λίγες μέρες θα αλλάξει όχημα. Θα Τον δούμε πάνω στο Σταυρό. Από απλότητα σε απλότητα ή μάλλον από την απλότητα στη Θυσία.

Απλότητα και θυσία, να ζητάει ο λαός από τους ηγέτες. Η Πατρίδα μας θα ορθοποδήσει αν οι ηγέτες μας, πνευματικοί και πολιτικοί, δώσουν το παράδειγμα της απλότητας και της θυσίας. Η καρέκλα της εξουσίας δεν είναι πολυθρόνα ανάπαυσης, **Είναι σταυρός θυσίας! Με το Σταυρό θα οδηγηθούμε στην Ανάσταση. ΑΜΗΝ.**